

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban
megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájának” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.

Keckemét, 1880. május 26.

A napi „égető” kérdések egyik legégetőbbikét tárgyalta a közelebbi múlt napokban a képviselőház, s ez nem más, mint a II-ik iparkongressus kérvénye, s több más kérvény, melyek hasonlóképp iparügyünk miseriáival foglalkoztak, s azt kérték, hogy az 1872. VIII. t. cz. revideáltassék, és pedig akképen, hogy a feltétlenül szabad ipar helyett némi korlátokkal, hogy ne mondjuk béklyókkal fékezett ipart állítsanak fel — némelyik kérvény tán a régi czéhrendszer egyszerű visszaállítását követelék?!

Tagadhatlan, hogy iparunk nem fejlődött oda az 1872. VIII. t. cz. életbenléte alatt, hová e törvény megalkotói tekintettek, midőn e törvényt életbeléptették; tagadhatlan az is, hogy e törvény sok intézkedése a gyakorlati életben kárt tett az iparnak, az iparos osztálynak, hogy tehát 8 évi tapasztalat elég, hogy a törvény javíttassék, s e czélból revizio alá vétessék, úgy hogy nincs józan fő, mely az ipartörvény némely intézkedéseit módosítani, újabbal cserélni, pótolni, vagy törölni ne kívánná; de tagadhatlan az is, hogy nemcsak a törvényben van a hiba, hanem különösen abban, hogy iparos osztályunk, mely a szabad ipar fontosságát és nagy hasznait egészben felfogni kezdetben nem bírta, a szabad iparral ma sincs kibékülve, s a törvény leghelyesebb intézkedéseit is csak akkor tartja meg és teljesíti, mikor abból közvetlen haszna van, ha nem vonhat közvetlen hasznat a törvény megtartásából, — minthogy az némelykor egy kis kényelmetlenséggel jár — nemcsak nem tartja meg, hanem azokért zsémbel, a törvény revideálását különösen a legnagyobb rész a segédek és tanoncok feletti humanus intézkedések eltörlését követeli. Egyik egyet, másik mást, már a szerént, a mint a gyakorlati életben maga tapasztalta, kér töröltetni vagy módosíttatni, avvagy újjal is felcseréltetni.

Nincs az a rossz dolog, miből jót ne lehetne tanulni. Ipartörvényünk hiányossága tanít bennünket, hogy a javítást mily irányban kell eszközölni, — s ama felburjánzott sok kérvény — mely az országgyűlés elibe a II-ik iparkongressus kérvényével került, megtanít, hogy a hibákat intra muros et extra keressük de nem erről akarunk beszélni, hanem ismertetni akarjuk az országgyűlési tárgyalás menetét, s abból iparosaink számára hasznos tanúságot kívánunk levonni, vegyék fontolóra, s ha érdekeket szívükön viselik és a mint mondani szokás, nemcsak reszketnek, hanem fáznak is, tartsák is meg.

A képviselőház közgazdasági bizottsága, a második iparkongressus kérvényét az ahhoz csatlakozó egyéb kérvényekkel együtt, a miniszteriumnak egyszerűen kiadatni javallotta, ennek ellenében Ráth Károly képviselő utasíttatni kérte a minisztert az ipartörvény reviziojára, s pár kérdést meg is jelöl benne,

p. o. az iparoktatást és vásárügyet — mint tárgyát a miniszter által benyújtandó új ipar-törvényjavaslatnak, — mignem Moesáry Lajos — a földmívelési-, ipar- és kereskedelemügyi minisztert utasíttatni kéri egy határozati javaslatban, hogy tekintetbe véve a közgazdasági bizottság által előterjesztett iparügyi kérvényeket, az 1872. évi ipartörvény módosítása iránt törvényjavaslatot terjesszen be oly időben, mely a következő ülészakban annak tárgyalását lehetővé teszi, s a javaslatban alkalmazva legyen azon elv, hogy az önálló iparüzés szakképzettségtől feltételeztessék. Utasíttatnék egyúttal a miniszter a vásárügy rendezésére, vándorraktárak, végeladások, árverések s a fegyencmunka rendezése iránti intézkedésekre.

E javaslatok lényegben egyeznek és mégis eltérnek egymástól.

A gazdasági bizottság, valamint annak előadója, nemkülönb a miniszter úr ő excellentiája a fenforgó ügyet igen fontosnak elismerik, s épen ezért azt minden oldalról megvilágítva gondolkodás és megfontolás tárgyául elfogadják, azért kéri kiadatni a miniszteriumnak, hogy az egybehivandó enquettanácskozások után a szükséges intézkedéseket mihamarább megtehesse. Ráth Károly már valamivel tovább ment, ő már javaslatában a miniszternek irányt akart jelölni, melyben az ipartörvény revizioja keresztül vitessék, az ügyet tehát már ő érettnak találja a megoldásra, de a minisztert specialis utasításokkal tovább megkötni nem akarta.

Nem így Moesáry, ő már nemcsak irányt jelöl, hanem az ipar szervezésére, az önálló iparüzésnek szakképzettségtől feltételezésére stb. határozott utasításokat kíván adni a kormánynak, vagyis azt akarja, a mit ha oda néz a hová út, akarnia nem lenne szabad, mert a miniszteri felelősséggel a miniszter kezeinek határozott utasításokkal megkötnése össze nem egyeztethető. Ezt tudja Moesáry igen jól, s épen ezért politikai okokból tette határozati javaslatát, tudván, hogy azt a kormány és pártja nem fogadhatja el, s ha elvettetik, lesz neki egy oka ismét az iparososztály előtt gyűlöletessé tenni a kormányt. Moesáry ez úttal szépen eltakarta tárgyilagos beszédével pártja taktikáját, de hogy taktika volt egész eljárása, megvilágította Orbán Balázs, ki egész őszintén nyilatkozott.

A ki elfogulatlanul bírál, megítélheti, hogy a kormány a fontos kérdés felett nem akar elsurranni, sem azt úgy oldani meg, hogy azután nem sokára épen azok mondják rá: „Medicina peior morbo”, a kik most minden áron megoldást kívántak volna, hanem az egyoldalú memorandum és kérvények mellett, szakemberek tanácsait is meg akarja hallgatni, s jól teszi, ha bekívánja az ország iparhatóságai véleményét is, majd látni fogjuk akkor, ha a kérdés minden felől meg lesz világítva, hogy iparügyi miseriánk közül melyek

azok, mik a törvény hiányainak, melyek azok, melyek iparosainknak rovandók fel, s a törvény revisioja helyes irányban könnyen lesz eszközölhető.

Mi elismerjük, hogy sürgősebb ügy alig van az iparügy rendezésénél, de mivel ez az ügy nem csak sürgős, hanem egy tiszteletreméltó néposztály életérdeke is, nem szeretnők úgy oldani meg, hogy némely részben új megoldásra rés maradjon fenn. A mivel népek gazdagságának egyik sarkkövét, értelmisége jó részét az iparos osztály képezi, úgy kell ennek lennie nálunk is, különben hiába minden szóbeszéd; de hogy így legyen, arra nemcsak jó törvény, hanem egyéb is kell s e felett gondolkozni lesz hivatva amaz enquette, mit a kormány kilátásba helyezett. S erre nem kell olyan sok idő, s iparos osztályunk azon — fájdalom — csekély része, mely politikai küzdelmekre, s e közben a szélsőbal karjaiba nem dobta magát, bizalommal várakozhatik. A másik rész pedig mely ebből is, mint mindenből politikai tőkét csinál, együtt szidja a szélballal a kormányt és pártját, láthatja, hogy az a párt, mely minden ügyből politikai tőkét igyekezik csinálni, ezúttal is túllőtt a czélon, s a helyett, hogy hasznat csinált volna, annyiban kárt tett, mert politikai okokból egy tiszteletreméltó osztály gondolkodását megméltelyezék s oly útra irányítja, melyre az iparos osztálynak saját érdekében soha sem volna szabad lépnie, t. i. a politizálás útjára.

Ugyanazért nem tudjuk eléggé óvni polgártársainkat, az iparos osztályt a politizálástól, dolgozzanak, — saját jólétük, osztályuk érdeke kívánja, hogy távol maradjanak oly küzdelmektől, melyek az ő érdekeikkel meg nem egyeztethetnek, nem kívált akkor, mikor a szélsőségekben járnak, s támadásaikkal ott vernek sebeket, honnan saját bajaik orvoslását várják. Már hiszen krisztusi erény, hogy kenyérrel dobjuk, ki minket kövel hajított, de gondolkodó polgártársaink beláthatják, hogy az emberi társaságban a bántalmat ritkán fizetik meg, s nincs benne semmi természetellenes, ha valaki a vett rosszat visszafordítja adójára. Iparosaink politikájának a munka és igyekezetben, kerülve a szélsőségeket, kell összpontosulni, s ez is csak akkor mutatkozik, midőn az országgyűlési választások vannak napi renden. A párt, mely minden kezébe vett ügyet kompromittált, elhihetik, hisz a tapasztalás már is bizonyítja, el fogja rontani az iparos osztály ügyét is, azért nem tanácsolhatjuk eléggé — tartózkodjanak, óvakodjanak a szélsőbal politikájától — mely se rájuk, se nemzetünkre romlásnál egyebet nem hozhat!

Jelentés

Keckemét sz. kir. város törvényhatósági bizottságának 1880. évi május hó 21-én tartott rendes havi közgyűléséről.

Méltóságos főispán úr a közgyűlést 9 órakor megnyitván, a megelőző közgyűlés jegyzőkönyvét

felolvasatja s ez megjegyzés nélkül hitelesítetik.

H. polgármester úr felolvassa f. évi ápril hóról szóló jelentését, melyből kitűnik, hogy I. a mult márczius hóról elintézetlen maradt 160 ügydarab, ápril hó tartama alatt beérkezett 1013 dr., összesen 1173 db. Elintézetett a hátralékból 108, a folyóügyekből 904, összesen 1012 db.; elintézetlen maradt 161. Az elnökséghez beérkezett 7 db. elintézetett.

II. A városi közpénztár bevétele volt: márczius hóról pénztári maradvány 3379 frt 79 kr., ápril havi bevétel 65,667 frt 41 kr., összesen 69,047 frt 20 kr. Kiadás volt 45,558 frt 84 kr., maradt ápril hó 30-ról 23,188 frt 36 kr.; takarékpénztárba helyeztetett 3229 frt 2 kr.

III. Királyi adó ezimen befolyt Kecskemét adóközségből kamat és végrehajtási költségekkel 7480 frt 16 kr. Bugacz-Monostorból 276 frt 51 $\frac{1}{2}$ kr. Iparkamarai díj fejében 6 frt 65 kr. Felsőpusztaszerből 7872 frt 23 $\frac{1}{2}$ kr. Bélyeg- és illetékezimen 3664 frt 92 kr., ezek szerint az ápril havi összes bevétel 80,475 frt 44 $\frac{1}{2}$ kr. volt.

IV. Rendőrkapitányi jelentés szerint ápril hóban 4 rendbeli lopás történt; ezek közül három esetben mind a lopott tárgyak, mind a tolvajok megkerítették, a negyediknél, melynek tárgyai állítólag 6 frt 50 kr-ra becsültettek, eddig nem sikerült a tettest kézrekeríteni; de a nyomozás folyamatban van. A személybiztonság megtámadva egész hónap tartama alatt soha sem volt.

V. A közegészségi viszonyok kedvezők voltak, a megbetegedések száma csökkent, a halálozások mennyisége a rendes keretbe visszatért. Heveny fertőző kórok igen ritkán mutatkoztak, ezek közül néhány esetben előfordult a ronsoló toroklob, de szelid lefolyások mellett ezek is többnyire gyógyulással végződtek.

Márczius hó 28-ától ápril 30-áig élve született 189 gyermek, meghalt 153 egyén, szaporulatul maradt 36 egyén.

VI. A polgári kórházban gyógykezeltetett 12 nő, 18 férfi, összesen 30 egyén, gyógyult 13, javult 4, elhalt 3, gyógykezelés alatt maradt 10. A szegények menházában teljes ellátást élvezett 62 egyén, a menházon kívül kenyér- s szalonnasztásban részesült 88 szegény, ezek szerint gyámoltatott összesen 150 szegény.

VII. A hasznos házi állatok között semmi nemü járványos betegség nem észleltetett.

A polgármesteri jelentés semmi különös rendelkezést nem igényelvén, tudomásul vétetett és irattárba tétetni rendeltetett.

Olvastatván a Széchényi szobor-egylet elnökének átirata, melyben a törvényhatóságot fölkéri, hogy magát a szobor leleplezésénél f. hó 23-án képviseltesse; egyhangúlag elhatározatott, hogy Horváth Béla, Mádi János urak, a Budapesten időző Csilléry Benő, Kada Elek és Sziládi Lajos urakat a küldöttségbeni résztvevésre fölkérvén,

Kecskemét várost a legnagyobb hazafi szobrának leleplezése ünnepén küldöttségileg képviseljék.

Olvastatván néhai Kovács Elek néptanító özvegyének pótnyugdíjaztatására vonatkozó miniszteri leirat, melyben a város közönsége a pótnyugdíj megadására fölhivatik, az összes idevonatkozó iratok az iskolaszéknek és a jogügybizottságnak véleményes jelentéstétel végett kiadatni határozatnak.

Spieler László helypénzjavadalombérlő felfolyamodványa, melyben a f. é. 183. sz. határozatot, mely a nem kecskeméti határból kecskeméti lakosok által hozott árucikkkeket helypénzmenteseknek nyilvánítja, magára nézve károsnak és jogtalanoknak vallja, indokolással fölterjesztetni határozatnak.

Olvastatván a mult 1879-dik évi zárszámadásra vonatkozó számvizsgálati iratok, ezek a belügyminiszteriumhoz jóváhagyás végett fölterjesztetni rendeltetnek.

Olvastatván az iskolai alap f. évi költségvetése, 48,700 frtban elfogadtatik.

Ugyanez alkalommal tétetett egy indítvány, mely a reáliskolánál szolgáló hitoktatók 100—100 frtnyi évi díját a város kiadásai közül töröltetni és a felekezetre rovatni kívánja. Ezen indítvány bővebb megismerés és a felvilágosító körülmények érettebb megfontolása és véleményes jelentéstétel végett a tanácshoz utasítottatik. Mi röviden csak annyit bátorkodunk ezen indítványra megjegyezni, hogy ez már a tanácsnak és közgyűlésnek sok fejfájást, a reáliskolának pedig sok hátrányt és morális kárt okozott, s méltán elvárhattuk volna indítványozó úrtól, hogy magát, mielőtt ezen indítványt feltalálta, tájékozás végett némileg informáltatta volna, a mi bizonyára kevés fáradságába kerülendett.

Olvastatott ezzel kapcsolatban a pénzügyi szakbizottságnak az iskolaszéki jegyző díjazására vonatkozó véleménye, melyben az iskolaszéki jegyzői állomást 200 frt évi fizetéssel véleményezi rendszeresítettetni.

A jelenlevő iskolaszéki tagok egy része arczpirulva hallgatta végig a jelentést, mert az iskolaszék mellékelt átiratában azzal indokolja kérelmét, hogy ma már nem találkozik a kebelében tözsöngő ifjú jogtudósok között egy sem, ki a város nevelési ügye iránti jóindulatból 5 vagy 6 jegyzőkönyvet busás fizetés nélkül fölvenne, csak ötöt vagy hatot említünk, mert az iskolaszék mindig két jegyzőt szokott választani, hogy teendőik csak fél- és félévig tartván, munkával túl ne terheltesse, mert ezen félévi jegyzői, iktatói, kiadói és még sok mindenféle dői munka valószínűleg igénybe venne öt napot; no de hogy lehet azt kívánni, hogy egy fiatal tudós életének legszebb éveiben félévenként öt napot fizetés nélkül szenteljen a nevelésügynek, midőn ugyanennyi idő alatt legkisebb számításal 10-szer lehet a czukrásznál ásitozni, tiz háznál udvarolni és a tekeasztalon legalább 60 játszmat elütni.

Ennyi áldozatot a jelenkor felvilágosodott és túlművelt ifjúságától várni nem lehet, nem szabad, ilyesmit megtehettek azon az ódonszerű öreg urak, a mi apáink, kik, hogy városunk ügyeinek intézése körül szerzett érdemeik alapján vezérállást nyerhessenek, 3—4 sőt több évig is ingyen, vagy számításba sem vehető esekély fizetésért szolgáltak.

A modern nevelésű ifjúság magát annyira meg nem alázhatja, ez ha az iskolából kikerül, más mint polgármesteri, vagy tanácsosi állomást el nem fogadhat, legföllebb akkor kapaszkodik két kézzel a díjnoki vagy irnoki állásba, ha az édes anyja süttötte pogácsa elfogyott.

Ugy látszik a közgyűlés az ilyeneknek ismeri az iskolaszék ifjú kapacitásait, mert a pénzügyi szakosztály véleményére erősen hangsúlyozva úgy kívánta jegyzőkönyvre vétetni határozatát, hogy istenneki, ha ez a most működő iskolaszék épen nem képes kebelében egy jóra való fiatal embert felföldözni, a ki a jegyzői teendőt tiszteltből magára vállalná, hát utalványoz, de csak 1881. évi januártól kezdve és csak azon időtartamra, a meddig a jelenlegi iskolaszék törvényes mandátuma tart, mert azt hiszi, hogy az újabban megválasztandó iskolaszék e tekintetben szerencsésebben fog megalakulni.

Olvastatván a lakiteleki ér csatornája által elfoglalandó terület kisajátítása tárgyában benyújtott jelentés, a magas kormány határozata, mely szerint a belviz a kis réten át lesz levezetendő, a jogfentartással elfogadtatott.

Vizről lévén szó, Csabai tagtársunk jónak látta méltó indignációjának kifejezést adni, hogy az ő szentkirályi földjéről a városi hatóság még most sem hordatta el a vizet, melyre neki már rég nem lett volna semmi szüksége.

Olvastatván a községi iskolaszéknek a f. tanév első feléről szóló igazgatói jelentése, melyet lapunk 14. számában már egész terjedelmében volt szerencsénk közölni, tudomásul vétetett.

Olvastatván a községi iskolaszék véleménye, mely szerint a polgári leányiskola negyedik osztálya már a legközelebb jövő 1880/1-iki tanév kezdetével lenne megnyitandó, és a meglevő tanerőkhöz még egy női munkavezető tanítónő alkalmazandó. A közgyűlés éljenzéssel fogadván a tanárikar azon önzetlen hazafias nyilatkozatát, melyben megígéri, hogy míg az intéztnél szolgál, mind-egyik tagja annyi munkát fog magára vállalni és lelkiismeretesen teljesíteni, hogy a negyedik osztály megnyitása által, a város pénztárára a most megválasztandó tanítónő fizetésén kívül semmi újabb teher nem fog nehezédni, elhatározta, hogy az említett negyedik osztályt, mint az intézetnek nélkülözhetlen kiegészítő részét, a kívánt időre megnyitja, és a megválasztandó tanítónő fizetését a felsőbb fizetésbeni előléptetési joggal, évi 600 frtban megállapította.

Olvastatván az iskolaszék betérjesztése, melyben a polgári leányiskola növendékeinek tandíját tiz

TÁRCZA.

A népdalok és Petőfi Sándor.

Felolvasta Hornyik József főreáliskolai tanár 1880. febr. 21-én.

(Vége.)

Petőfi nem volt elménczkedő ember. A mit humorai közt találunk, az inkább sujtó s nem mulattatásra van szánva. Néhány megjegyzése van ugyan, mely nagyon kedélyes, de e kis mennyiséget irányszóval nem tekinthetjük. Ő — mint maga állítja — a természet tövises vadvirága volt, melynek szúrását nem egy s nem egyszer érezé.

* * *

Átfutottam röviden Petőfi azon dalain, melyek a szerelmi s elegiai csoportok mintaképeül tekinthetők.

A felhozott példák határozottan jellemzik a legnagyobb magyar dalnok költészetének sajátosságait s így könnyen érthető az: hogy mért nyerte magát annyira a nagyközönség rokonszenvét! Eme sajátosság mellett azonban még a költő életfolyásában is keresendő az indok, hogy a magyar nép oly rendkívüli szeretettel ragaszkodik a kalandos életű s korán elhunyt költőhöz. Petőfi korszakot alkotó volt irodalmunkra nézve s nem jelentéktelen a hely, mit számára kivivott. Utána alig lépett föl népies író olyan, kinek művén Petőfi hatása ne érzett volna. Ezért mondja nagy költőnk és tudósunk Arany János: „Jelen túlnyomó lyrái hangulatunkat nagy részben Petőfi ragyogó sikeréből kell származtatnunk, kit, tudva nem tudva, akarva nem akarva mindenki utánó. Nem amaz olcsó, primitív utánzást értem, midőn a zsenge múzsa csupa reminiscenciákból táplálkozik, mégis büszke rá, hogy ő eredeti: az utánzásnak e neme bizonyos életkorban megvolt és meglesz mindig; épen úgy, mint a nádparipa és fakard. Hanem értem a jobb elmék

azon elfogultságát, midőn nem tudnak menekülni egy bübajos körből, midőn a lángelme uralkodó hatása alatt egyediségüket nem képesek kifejteni, érvényre hozni, vagy csak hiányosan; midőn azok, kik talán más viszonyok közt önálló csillagok leendtek, most a kométa halavány uszájában folynak szét. Nem arra kell hát törekednünk, hogyan legyünk hasonlók ő hozzá, sőt inkább arra, hogyan meneküljünk azon szellemi alárendeltségből, mely öntudatlan is az ő magikai körébe von.”

A minék igaz neve van.

(Csevegés.)

Némely dologban kiváló szerencsém van. Vagy nem annak lehet-e nevezni, hogy a földszinten épen alattam egy becsületes kávésmester ütött tanyát, kinek a helyiségét az ő szerencséjére „későn-korán sok vig legény járja“, nekem pedig épen nem nagy szerencsémre „a cigány meg hegedül.“ Hiszen! Csak ne marcangolnák azt a hegedűt olyan kegyetlenül, hogy az ember félti a füle dobját, nehogy a kintől, melyet szenvedni kell, megrepedjen. S a macskák! no hogy micsoda nyervakolást azok erre véghez visznek, az már több a soknál.

Ilyenkor aztán, rághva a tollam szárát, csak tűröm egy ideig a kint, mely minden ép gondolatot kiver a fejemből; de hát az ember nem Isten, nem hosszantűrő, utóvégre mégis csak a sarokba kell vágnom könyvet, tollat, vagy a mi épen legközelebb akad a kezem ügyébe s ekkor (mint-hogy a kéthetes nátha szobámhoz köt) letelepszem az ablak mellé s irigylem azokat a boldog halandókat, kik nem tagjai semmiféle tisztelő bizottságnak s nem is hűthetik meg magukat az egy szál frakkban (18° zéro alatt!) annyira, hogy már csak eddig két hétig tartott náthát kaphassanak.

Az ablak mellé ülök tehát. Az úteza, melyben lakom, meglehetősen élénk. Velem szemben pedig,

mintegy kiegészítő része gyanánt a kávéháznak, a roppant hirdetőtáblán öles betűk jelentik, hogy:

„Zálog-közvetítő intézet.“

A civilizáció által nálunk barbároknál is végrevalahára meghonosodott kitűnő intézmény. Igazán kitűnő. Lehetne így is nevezni: „Zálogház által leszedett hús és zsír után megmaradt bőrt lehántó intézet.“ Ámde így hosszabb lenne ugyan, de érthetőbb is. Már pedig a „műnyelvnek“ rövidnek is kell lenni és érthetőnek is. S igazabban is lenne nevezve. A mai világban pedig semmit sem szeretünk igazi nevén nevezni. Ha mi mulatni akarunk, azt mondjuk: a jótékonyság oltárán áldozunk, s ha éppen e miatt „csődbe jutunk“ (még ekkor sem bukunk): a rossz viszonyok, mostoha időjárás, a teméntelen adó „fölemészett“ bennünket. Mert a „jótékonyság oltárán csak úgy lehet áldozni“, ha ezer pengő kontót csinálunk rá a szabónál, a ki különben szintén nem szabó, hanem ha már nem művész, legalább is szabász, a ki azonban művész létére sem áll a nagyságos asszonynak beszámított 35 rőf selyemből annyit meg takarítani (lopni? ilyen barbar szavaink csak nekünk vannak!) hogy a feleségének is (ki talán nem „Nagysága“?) jusson belőle egy bálilöltözet. Hanem hát ez már így van, együtt jár a civilizációval (azt mondják) s jaj neked édes magyaram, ha mukkanni mersz, mert akkor barbár vagy? Barbár? dehogy, a nyugot-európai műveltséghez simulni nem akaró. Így szebb és jobb. Ha azt mondanák szemedbe, talán még meg is sértődhetnél, de így éppen ellenkezőleg! Talán még némi büszkeséget is fogsz érezni, s dicsőséget fogsz találni benne, hogy vastagnyakú létedre (mert nem muszáj ám azért kálomistának lenned, a nélkül is lehetsz az) egy csöppet sem engedsz a te hajthatatlanságodból.

Lám, hogy mégis van haszna annak a tudománynak, mely megtanít bennünket arra, hogy úgy beszéljünk, hogy minden paraszt megértse. S

forintról ötre leszállítottatni kéri, a közgyűlés e kérelmet teljesíthetőnek ez idő szerint, midőn az iskolák fentartására és jókarba helyezésére különben is alig elviselhető költségei vannak, nem véli és így el sem fogadhatja.

Olvastatván a községi iskolaszék jelentése a népiskolai igazgatói állás további betöltése iránt, határozatlik, hogy ezen állomás betöltése iránti intézkedés azon elvárással adassék át a betérjesztő iskolaszéknek, hogy az igazgatói állás betöltésénél az eddigi módozatot minden tekintetben szemelött fogja tartani.

Olvastatván a Szokolai Józseftől visszafoglalt földek eladásáról szóló hivatalos jelentés, tudomásul vétetett.

Muraközy József perbeszűntetési kérvénye a jogügyi bizottsághoz utasítottatik.

Özvegy Lendvai Ferenczné és özvegy Kovács Istvánné ajánlata, mely szerént a VI. tizedben levő házaik a város által kiszabott 4 frt 20 krban □ ölenkint megállapított árban kisajátíthatók, elfogadtatik.

Olvastatván a máriahegyi szőlők nyugati vonalán levő út szabályozása tárgyában beadott jelentés, mely szerint az útmentén történt foglalások már ki lévén derítve, ezek iránti intézkedésre utasítás kéretik.

Az ide vonatkozó iratok oly utasítással adtnak ki a gazdasági osztálynak, hogy a visszafoglalt részeket megbecsültetvén, a szomszédirtokosoknak adja át a megállapított becsárban.

A városi lovas rendőrség fizetés-javítást kérő folyamodványa elutasítottatik.

Kecskés Lajos haszonbérő csekély fizetési halasztást kérvén, ezt a kért módon megnyeri.

Olvastatván Vasváry és Szalkay számvevőségi iratok folyamodványa, melyben a drágaság enyhítésére némi segélyért esedeznek, kérésökkel elutasítottatik.

Dömötör Károly főszámvevő úr, egészsége helyre állítása végett, 6 heti szabadságidőt nyert; s ezzel a közgyűlés befejeztetett.

A külföldi verseny hatalma. *)

Ha vizsgáljuk azon különféle iparműteteleket, melyek által a különböző iparcikkek előállítatnak, azt találjuk, hogy némely iparműteteleknél egyik kéz a másíknak, ez a harmadíknak s így tovább közvetlen adja át a munkát, hogy vannak iparágak, melyeknek sikeres üzése végett számos emberi kezét, számos gépet és eszközt kell egy fedél alá csoportosítani, s az eredmény, melyet a munkások elérnek, sokkal nagyobb és czélszerűbb mintha külön dolgoztak volna. Ez a nagy vagyis a gyáripár tere.

De vannak ismét oly iparműtetelek, melyekben nem szükséges, hogy egyik kéz közvetlen a má-

*) Dienes Péter „Hazai ipar védelme” című könyvéből.

ez a tudomány nem is nehéz. Egyetlen szabálya, hogy semmit se nevezzen a maga nevében. S ez egyszerű élet szabály, melyet ha követsz, csak játék lesz megfútni az életet, míg a nélkül minden pillanatban áthághatatlan akadályok hárulnak eléd.

Még az útczán. Szemedbe ötlík: Elhelyező intézet. Nem tudod micsoda? Némelyik mellett ott a magyarázat. „Elhelyez inasokat és nevelőnőket, ispánokat és gazdasszonyokat, továbbá kocsisokat és nyelvmestereket, szobalányt s francia bonnokat stb. stb.” Kirakata is van. Ott látod: „Egy úri házhoz guvernant és pesztonka kerestetik” és így tovább. Most már tudod, hogy micsoda. Legalább azt hiszed, hogy tudod. Dehogy! Ha érintkezésbe jönnél vele, akkor tudnád meg csak, hogy ez tulajdonképen csak álnév s igazi neve: „Szegény, foglalkozás nélkül lézengőket utolsó garasuktól megfosztó intézet.” Mert hát az, intézet. El is intéz mindent, csak várj sorodra. Intézet! Mi nem az ma? Bolbba akarsz menni, hogy kabátot végy magadnak. De hogy valamiképp kocsmába ne botolj helyette, elolvasod a fölriratot: „Csak a munkabér negyedének beszámítása mellett úri fölöltöket ingyen (kövér betűkkel!) odaajándékozó intézet. Gondolkozd-e magad? Csak menj be bátran. Mikor kijössz, azt fogod mondani, hogy illőbb czime lenne: „Jóhiszeműeknek mindent a nyakába akasztó rongykereskedés.”

Hanem menjünk tovább. Most már csakugyan kíváncsi kezdesz lenni, hogy nohát minek találod meg az igazi nevét. No itt már bizonyosan nem fogsz csalódní. Megálltál t. i. egyik legelegánsabb útcza legfényesebb üzlete előtt. Óriási üvegtábla alól egy tál fényes újdonsat-új aranyrakás csillog eléd, legalább is ezeres bankókkal körülvéve. Mellette a külföldi pénznemek egész halmaza csak úgy odadobva, míg a másik oldalon szép rendben odaragatva tömérdek értékű sorsjegy ingerli oldalzsebedet. Szjah, pénzvilágot élünk, magad is jobb szeretnéd, ha az a tiéd volna. A nagy aranybetűs

síknak s ez a harmadíknak adja át a munkát, mert a munkás teljes sikerrel dolgozhatik saját tűzhelyénél, segédekét vehet maga mellé, sőt a családtagok munkaejéjét is igénybe veheti, a munkájához szükséges gépet vagy eszközt megszerezheti, maga gondozhatja, kezelheti kedve s tehetsége szerint. Ez a kis vagyis kézműipár tere, melyben igen fontos szerepe van a házi ipárnak is.

Általában véve hazánkban inkább az utóbbi, míg Ausztriában s a külföldön az előbbi, vagyis a nagyipár van jobban kifejlődve. És épen ez egyik főoka annak, hogy iparcikkekünk oly szerény mérvben képesek versenyezni Ausztria s a külföld iparcikkeivel. Teljes lehetetlenség is kivált olcsóság tekintetében a kisiparosoknak versenyezni a nagyiparosokkal különösen oly cikkek készítésében, melyeket a nagyiparosok gőzerővel s ehhez alkalmazott gépekkel ép oly minőségben képesek előállítani mint előállítják a kisiparosok saját kézi erejükkel; de viszont nem versenyezhetnek a gyáriparosok olyan műtetelekben, melyekhez több ész kell mint erő, melyekben t. i. a kézi és értelmi munkát nem helyettesítheti mindenben a gépmunka. Vannak tehát a kézmű- és gyáripár közt bizonyos határvonalok, melyeket a gyáros is csak akkor léphet túl kára nélkül, ha a fogyasztó közönség nem vizsgálja meg pontosan a vásárolt iparcikkek czélszerűségét, tartósságát, hanem fizeti a külső látszat szerint.

A múlt évtizedben, kivált annak vége felé, annyi volt a forgó pénz, a fogyasztó közönség oly kevésbé nézte meg, hogy miért ad pénzt — s így oly nagy mértékben fogyasztott némely iparcikkeket, hogy a gyárbirtokosok számos iparműtételt kiragadtak a kisipár kezéből, s jól-rosszul össze csoportosították egy-egy óriási gyár fedele alá. Igaz, hogy már az ezen évtized első felében beállott fordulat a gyáripár terjeszkedését meglehetősen háttérbe szorította, mert az egymás után következő mostoha évek sok ezer jómódú családot megtanítottak a takarékosabb fogyasztásra, s így sok nagy gyárost oda kényszerítettek, hogy ő is takarékoskodjék a forgalomba adandó iparcikkek kiállításánál, — minélfogva a gyáralapítók s vállalkozók mindazon műteteleket vagy üzletágakat, melyeket a szédelgés korszakában erőnek-erejével össze csoportosítva a gyárba helyeztek el, egyenként kénytelenek visszaereszteni a kisipár körébe; de az ily módon előállított iparcikkek a túltermelés folytán oly nagy mennyiségben halmozódtak össze a raktárakban, hogy bámulatos olcsóságok miatt — mert a folytonosan végeladást hirdető kereskedők minden áron menekülni akarnak ezen iparcikkek-től — teljes lehetetlenség a kisiparosoknak még most versenyezni azokkal. Lehetetlen pedig azért, mert a fogyasztó közönség legnagyobb része nem igen veszi figyelembe és számításba az iparcikkek belbecsét és tartósságát, sőt a műipari tökély fokozatát sem, hanem többnyire elsőséget ad az olcsóbb, kivált tetszős külsejű cikkeknek.

ezég fölött koronás magyar czimer terjeszti ki védőszárnyait, alatta: „Magy. kir. udvari pénzváltó és tőzsér.” No már, gondolod, a ki az udvarral kereskedik, téged szegény embert csak nem kíván berántani.

Talán meg sem látják, gondolod, hanem azért csak nem állhatsz ellen, bemégy. Oh, nagyon csalatkoztál. Csak úgy hajlonganak eléd. Puhá, bársonyszékre ültetnek, helyed alig találják. Előadod, hogy néhány ezer forintocskára volna szükséged. Oh, szívesen, a neved alig kérdik. Váltóra? Igen. Tessék! A perzentet kérde? Szóba se jöhet. Az Xy. et Comp. ezég nagyon tisztességes. Csak hat százalék. No, ezek már nagyon becsületes emberek. Nem hiába, az udvar... Még azt is megkérdik, hogy miben fizessék ki: arany, ezüst, papiros vagy tán részvényjegyek? Nekik az mindegy, ez utóbbit még legjobban ajánlhatják.

Te nem bánod, legyen. Aztán kifizetnek utolsó krajczárig. Még a kamatot se vonják le. Aztán még egyszer kezét szorítanak veled s te azzal a boldog öntudattal lépsz ki, hogy ime, mégis! Kinn azután, hogy átnézed a börze árfolyamat veszed észre, hogy a neked 100 frtba számított Csabálos-Bogdáni vasút részvényjegyei éppen negyedannyit érnek s hogy a kért ötezer pengőforint helyett kaptál vagy ezerkétszáz frtot. Megcsóválod a fejed, nagyot sóhajtasz, s azt gondolod... de nem gondolsz semmit, mert szemedbe ötlík odafünn a koronás magyar czimer, hanem azt mégis bevallod magadnak, hogy az arany betűk helyére nagyon illenék e czim:

„Magy. kir. szabad. s törvény oltalmazta embernőző.”

Hanem hát így van az az egész világon; mindenkinek maga felé hajlik a keze, s ha mindennek megadnák a maga nevét, akkor...

Hanem nézzük az érem másik felét. Te azt hiszed, hogy magad jobb vagy. Oh nagyon csalódol. Tapogatózzál csak egészen magad körül. De

De ez mindörökké tartani nem fog, mert a haszontalan munkát elvégre is megunja a fogyasztó közönség sokáig fizetni, át fogja látni, hogy nem mindig az az olcsó, a mi annak látszik, — s így a túlerőltetett versenynek vissza kell szállania természetes határai közé.

Mig azonban e körülmények tartanak, kivált olcsóság tekintetében bizony nehéz lesz a leginkább kézilég és egészen tiszta anyagból előállított magyar iparcikkeknek versenyezni a külföldiekkel, minélfogva sok derék hazai kisiparos keresete még tovább is a legszűkebb térre szorítkozik; mert valamint nehéz feladat ágyútűz ellen puskával harcolni, úgy a szerény tőkével rendelkező kisiparosnak is nehéz feladat a nagy tőkék segélyével dolgozó gyáripárral versenyezni, — de valamint a harcban fortély és ügyesség által a puskatűz sokszor képes elnémitani az ágyúk hatalmas dörögését, úgy a kisiparosok is leleményesség által képesek lesznek ellensúlyozni az olcsóságot, mit főleg a gépek, illetőleg a gőzerő által érvényesítenek a gyáriparosok, mert a nagy költséggel előállított gépeknek egyik legfőbb hiányok, hogy csak csupán egy mintára képesek dolgozni, holott a leleményes kisiparos mindennap más meg más mintákat létesíthet, s így legalább a józilsű közönségre mindig biztosan számíthat. Érvényesítheti ezt kiváltképen a ruházati és bútortati cikkek előállításánál, melyek ez idő szerint épen legjövődelmesebb ágait képezik az ipárnak egész Európában.

Tehát a legfontosabb iparágakra nézve az oly nagy rémületet és annyi bajt okozott gyáriparcikkek versenyének hatalma csak idő kérdése lehet, s hazai kisiparosaink felett addig uralkodhatik, míg leleményességük által felül nem kerekednek azon.

De sajnos, hogy az ipari ismeretek hiánya miatt épen ezen kívánatos leleményesség nem igen mutatkozik honi iparosainknál!...

Az olcsóság mellett van azonban még egy igen kitűnő tulajdonsága a külföldi iparcikkeknek, mely versenyképesség tekintetében még az olcsóságnál is nagyobb szerepet játszik, ez: az izléses kiállítás, a tetszős forma, mely főleg a kézműiparcikkeknel a legelengedhetlenebb kellék, mely egymagában minden egyéb hiányokat, többek közt az anyag silányságát is képes pótolni. E tekintetben kiváltképen a francziák mennek elől. Igyekszik is ezen tulajdonságukat minden iparos nemzet eltanulni.

De hogy az ilyesmit el lehessen tanulni amúgy könnyedén, mindenekelőtt birniok kellene iparosainknak azon alapismeretekkel, melyek ennek eltanulására szükségesek. A ki nem tud rajzolni, az szépet alkotni még az előtte álló minta után sem képes; a ki nem jártas a technológiában, az nem képes czélszerűt alkotni még a megfigyelt czélszerű után sem; a ki nem bír a szükséges vegytani ismeretekkel, az nem képes még egy iskolai táblát is becsületesen megfesteni, — szóval ma már az ipar terén még a kézi ügyesség sem elég egymagára, hanem ehhez még oly elméleti

hogy nevezel valamit a maga nevében. A fiadat, azt tanodába küldöd, leányod neveldebe vagy varrodába jár. A „paraszt”, az küldi a fiát iskolába, csak nem vagy te is az! Tenmagad ha ügyvéd vagy, irodát tartasz (írőszobájuk holmi skriblereknek van); falusi rektor vagy, és mégis tanár úr. (Tanító? piha!) Talán orvos? oh, akkor meg már kiváló privilegiumod van arra, hogy „áponczodnak kiváló szorgondú belörmésze légy, nehogy genyvére kútegekben jelentkezzék.”

Nagyra vitte Isten a dolgot, még akademikus is vagy s akkor teljes joggal lehet székfoglalód czime: „A harmadgyököt vont külzéléki hánylatból kerületre redukálható felületegészlet kilenczes logokból számított elmélete.”

Nevezsz talán édes olvasó? Én is, de fájó szívvel. Pedig magad is hogy egyebet ne mondjak gyujtó helyett gyufát kérsz, hogy szivarra gyujthass, melynek füstje mellett, ha elmondád egy jó iromát vagy élczet, itészi gonddal veszed kézbe a legújabb röplapot, hogy felismerd belőle a bajok ismerveit, melyek végre is annyira felbosszantanak, hogy elhatározod, hogy mig a nagyvárosi szokás szerint már itt is előforduló reggély ideje elérkezik, nőcskéd ügyis imolában lévén, sétát tetszel az indóházig, a helyett, hogy elstálnál az indulóházig.

S te azt hiszed, hogy ez így jól van. Pedig hát ha nem akarom is affektációnak (pardon! negélynek nevezni) bizony nem egyéb ám ez sem, minthogy te magad sem akarsz semmit a maga nevében nevezni.....

Lásd kedves olvasó, (ha ugyan nem dobtál még félre) ilyen gondolatai támadnak az embernek, ha a nátha a szobájába zárja, s ha eddig elkísértél, most csak arra kérlek, hogy valamiképp e csevegésnek ne találj igaz nevét, azt hogy — unalmas. Szánthó Kálmán.

képzettség is kívántatik, a melynek segélyével a kézi ügyesség is sikeresebben felhasználható leend. És így míg iparosaink legnagyobb része ezen ismeretek hiánya miatt alig képes csak az utánzásra is, addig az ezen alapismeretekkel felfegyverkezett külföldi iparosok újabbnál-újabb találmányokkal lepik meg a világot, egymással versenyezve az izléses kiállításban és tetszetős formában. A divat mai hatalmas áramlatában nem is lehet ez másként. Ehhez járul még az is, hogy a fogyasztó közönség vágyai, követelései, szükségletei hovatovább mindinkább növekednek és finomulnak, miről minden világtárlat után meggyőződhetik az iparos és kereskedő világ. A külföldi gyárosok és kisiparosok igyekeznek is ezen vágyaknak azonnal megfelelni, igyekeznek eltanulni, ha valami eszközön, gépen vagy valamely készítményen gyakorlati értékű újítás, javítás és tökéletesítés létesített; vagy többféle találmányok alapján új műtetelek, új iparágak keletkeztek.

Tehát az olesóság mellett kiváltképen az izléses kiállítás, a tetszetős forma szerzi meg a külföldi iparcikknek számára ama hatalmat, melyet azok versenyében látunk, a mely hazai iparcikkeinket még saját piacunkon is háttérbe szorítja, s mely képes volt a hazai közönséget annyira meghódítani, hogy saját nemzeti jólétét és gyarapodását feledve — százmilliókkal adózott, adózik évente a külföld csábitó ipartermékeinek élvezetéért.

ÚJDONSÁGOK.

— **Majalist rendezett** e hó 26-án a városi műkert árnyas helyiségein a helybeli — mint a hir mondja — házasulandó fiatalság, melyről el lehet mondani, hogy minder ízében kitünően sikerült. Már maga a lehető legcsodásabb májusi napok egyike jelentékenyen előmozdította e sikert, melyet a rendezők ügyessége és jártassága, s a vendégek bőkezűsége teljesen biztosított. Nem is hiányzott a részvét a vendégek részéről sem, fiatal leányok, menyecskek, tánczos és nem tánczos férfiak tömegesen siettek részt venni e sokat ígérő tavaszi mulatságban; s hogy nem bánták meg, legékesszólóbban bizonyította azon általános jókedv s derült hangulat, mely minden arczról leolvasható volt. Különben Kőrösnek is volt némi része a kedvderítésben, a mennyiben a kőrösi és kecskeméti egyesült cigánybanda élén a teljes elemében volt Andris primással ugyancsak húzta a talp és bor alá való jobbnál-jobb nótákat. A jelen volt szépek s ügyes rendezők elősorolása erőnkét túlhaladó feladat lenne, de úgy hisszük senki hiúságát sem sértjük meg akkor, ha azok közül, kiknek ez érdemből oroszlan rész jutott, néhány nevet fel- emlitünk. Névszerint Szeless Kálmánné és Muraközy Sándorné úrnők, mint fáradhatlan és előző- keny háziasszonyok, továbbá a többi rendezőkkel együtt ifj. Beretvás Pál úr érdemelnek kiváló méltánylást és köszönetet mindazok részéről, kik e sikerült kirándulásnak részesei voltak. Enni és inni való oly mennyiségben állott rendelkezésre, hogy annak kedvéért többen még másnap is folytatták a mulatságot. Bizonyára sokan elégtelen s

jó emlékekkel távoztak e kellemes időtöltés szín- helyéről, vivén magukkal azon óhajt és reményt, vajha minél több ily májusi napot érhetnének meg!

— **Gyászhir.** Nagy-bócsai Sárközy László, helybeli birtokos polgártársunk f. hó 25-én hosszas betegsége után élte 78-ik évében elhunyt. A boldogult a helybeli Kaszinó egyik alapító tagja, a mellett jó barát, rokon és családfő, s talpig be- esületes ember volt, — s mint ilyen sokak részvéte és áldása közt kísértetett az örök nyugalom helyére. Béke hamvaira!

— **Mint értesülünk**, Katona Zsigmond úr lemondott nemcsak a szinügyi bizottság elnöki, ha- nem még tagsági tisztéről is. Nem tudjuk mi ok hatott közre ez elhatározására, de mindenesetre saj- náljuk, hogy tapintatos s buzgó munkásságát jövőre megvonja a szinügytől, melyet pedig eddigelé ritka lelkiismeretességgel és odaadással szolgált.

— **Az I. kerületi népiskola építéséhez** végre hozzá fogtak, mely alkalomból a városi hatóság- nak mi egy dolgot akarunk figyelmébe ajánlani — a nélkül, hogy akár a multért, akár a jelenért vagy a jövődóért gyanúsítani kívánnánk valakit, s ez az, hogy a téglát, mit az épülethez a város ad, ellenőriztesse, hogy tudva legyen s felelhessen érte lelkiismeretesen, belemegy-e mind az, mit kívánnak, s az megy-e bele a mit a város kiad? Eddig, úgy tudjuk, ez irányban a város semmiféle ellenőrzést nem gyakorolt, vagy ha igen, az nagyon gyarló volt, most vállalkozó Lichtner úr ez ellenőrzést önmaga kérte, jövőre pedig szükséges lesz, hogy a város másképp járjon el, nevezetesen vállalkozót kötelezze szerződésileg, hogy a téglát meghatározott árban a várostól vegye. Így nem kell ellenőrzés, s a városi közönség is kettős czélját eléri.

— **Úgy szerette, majd megette** Labancz Me- nyus az ő kedves szeretőjét, s ez nem tréfa, hanem valóság, ime az eset, mely a héten történt meg. Labancz Menyusnak elfogyott az aprópénze, s a mint pénze fogyott, akkép nőtt kedve a mu- latozáshoz, kapta magát annál fogva felvett 400 frtot, s elkezdett mulatni; szeretője Gatyás Bá- biczki N. szintén, még pedig úgy, hogy Menyus tudta nélkül vette magához ennek a pénzét, miből aztán kis összekocczanás lett, a leány le is lett tartóztatva, de kibékültek, s a mint legjavában kibékültek, Menyus torkon kapja a lányt, elkezdí fojtogatni, aztán hogy szeretete csaknem megevésé váljék, előbb egyik, aztán a másik fölét rágta le, annyira, hogy csak a vastagabb porcok maradtak belőle. A boldogtalan lány sérülései következtében fekvő beteg, Menyus pedig a törvényszék börtö- nében élvezi nagy szeretete következményeit.

— **A szegények élelmezése iránti érdeklődés**, mely örömmel tölté el minden emberbarát kebelét, nagyon lelohadt, a rkapitányi hivatal tisztí személyzete a tisztí orvos urakkal magára maradt már, s egyedül bírálják az élelmezés minéműségét. Tudjuk hogy így se lesz baj, de mégis szeretjük volna meg- osztani a felelősséget a város atyáival, s kérjük is az illetőket, vegyenek magoknak fáradságot, s harmadnapoként ne sajnáljanak a Ladányi házhoz befáradni.

— **A Nagy-Kőrösi-útcza és környéke** belí la-

kosság elismeréssel nyilatkozik a rendőrkapitányság azon intézkedése felett, hogy a pásztor otromba zenéjét betiltotta, most újra felhívják a főkapitány úr figyelmét, hogy mivel a Kőrösi-útcza és a vas- úti sétány a kecskeméti közönség egyedüli séta- helye, — a mint ez már határozatba is ment, — legyen szives a loosoltatás iránt intézkedni. Ked- vesebb dolgot közönségünk irányában alig végez- hetne a kapitányi hivatal, mintha ez irányban intézkednék.

— **A szegényházban még sincs házszabály**, holott e nélkül a rendet ott fentartani nem lehet. A szegények egyre-másra engedelem nélkül hagyják oda menhelyöket, van ki ebédre se tér vissza, hanem csak éjszakára, néha részegen, a felügyelő- helyettessel szembezállnak, ki nem tudja ilyenkor mit kelljen tennie, s hogy békességben élhessen, hagyja magára a dolgot. Ez nem jól van így, minélfogva kérjük az illetőket, tegyenek valamit ez irányban is.

— **A „kecskeméti fiatalság“** által f. évi május 26-án rendezett tavaszi mulatságon egy fekete le- gyező nefelejtés és makk rányomattal, — továbbá egy törökös diszitésű ezüst fonallal áttört világos fafoglatatú legyező — találatot; az ismeretlen tu- lajdonos átveheti e lapok kiadó-hivatala által meg- nevezhető birlalótól.

— **Szentes** emléktáblát állít azon házra, mely- ben nagy fia, Horváth Mihály történetíró született.

— **Szeghalmon** hatalmas vidrát lőttek, melynek hossza 80 centimeter volt.

Gazdaság.

Kecskemét, május 25.

Átéltük a fagyos szentek napjait szerencsésen, szerencsésnek mondható, mert határunkat megki- mélte a dér és a fagy s miután ma már meleg, derült idő van, nyugodtan nézhetünk a jövő elé. Vetéseink szépen haladnak általában, ámbár az árpa már több helyen megsokalta az esőt, és a zab is a hol vizenyösebb s nem trágyázott a föld, sárga levelei eléggé tesznek róla bizonyosságot; roz- sáról is beszélnek néhol, de száraz idő beálltával alig hihető, hogy nagyobb kárt okozzon; tengerit, répát, babot, általában a kapásnövényeket min- denütt kapálgatják s szép reményekre jogosítanak. A here-, szénakaszálás ideje is itt van s ha az idő száraz marad, jó takarítása lesz, valamint a telek- szénának is.

Szóllőre nézve csak közepes termést várhatunk. Gyümölcsünk nem sok lesz, főleg e hó közepén volt köd a szépen mutatkozott termést néhol rész- ben, másutt egészen elsöpörte.

Borkereskedésünk semmi, de a mivel mi nem sokat törődünk, megissza borunkat a mi népünk úgy is, lévén városunkban minden harmadik ház kocsmá.

Napszám e héten 60—70 kr. volt élelmezéssel.

Felelős szerkesztők:

Dr. Horváth János, Dr. Dékány Rafael,
Dr. Tassy Pál.

H I R D E T É S E K.

Haszonbérbeadás.

Pusztá-Páhin gróf Waldek-féle mintegy 2700 hold területű földbirtok, melyet Tóth Ferencz úr több idő óta haszonbérrel, folyó évi Szent-Mihálytól egymásután következő

három évre

haszonbérbe kiadandó. — A bérleti föltételek megtud- hatók Nagyságos Ná v a y I s t v á n ú r n á l **Földeák**, Csanádmegyében. 62 (3—2)

Cséplőgép-eladás.

Egy a legjobb karban levő hat ló erejű tiszta szemet adó cséplőgép — járgánnyal és zsákolóval — eladó. — Értekezhetni lehet alolirt tulajdonossal Kec- keméten. — A gép a tulajdonos pusztá ágasegyházi birtokán megtekinthető.

Ugyanott a nevezett birtokon mintegy 30,000 kéve jó minőségű nád — osztályozva 100 kéve 4 forinttól fölfelé 10 forintig — eladó.

Fórián Károly.

61 (2—2)

Nyomatott Kecskeméten, Tóth Lászlónál. 1880.

4190.
1880.

Hirdetmény.

Az I-ső kerületi emeletes nép- iskola épületéhez szükséges

lakatos munka

vállalkozás útján levén elké- szítendő; — a vállalat kiadására ár- lejtés fog tartatni.

Felhivatnak ennélfogva mind- azok, kik a szóban levő munkára vállalkozni kívánnának, hogy a f. 1880. évi június hó 8-ik napján délelőtt 9 órakor a városház ta- nácstermében tartandó árlejtésre, — a 872 frt 80 kr. kikiáltási ár- nak megfelelő 10% bánatpénzzel — jelenjenek meg.

Az árlejtési feltételek s a költ- ségszámítás, az árlejtési határidő előtt is, a város mérnöki hivata- lában megtekinthetők.

Kelt Kecskeméten, 1880. máj. 28-án.

A város gazdasági hivatala által.

63 (2—1)

MAJD NEM INGYEN!

A legközelebb esőd alá került nagy brittania- ezüst-gyártól átvett tárgyakból olyan 42 kiválasztott darabot adhatunk 6 frt 75 krért, tehát úgyszólván ingyen, a mely a valódi értéknek csak egynegyed árát teszi ki; — ugyanis: 20 (12—11)

- 6 drb. kitünő jó asztali kést, brittania-ezüst nyélben, valódi angol-aczél pengével.
- 6 „ legfinomabb villát brittania-ezüstből, egy darabból.
- 6 „ nehéz brittania-ezüst evőkanalat.
- 6 „ legjobb minőségű kávék-kanalat, britta- nia-ezüstből.
- 1 „ massz brittania-ezüst tejmerő-kanalat.
- 1 „ nehéz brittania-ezüst levesmerő-kanalat.
- 6 „ brittania-ezüst késtartót.
- 6 „ angol Victoria-tálczát, legfinomabb ci- selirozással.
- 2 „ meglepően szép brittania-ezüst asztali gyertyatartót.
- 1 „ brit-ezüstből szalon-asztali-esengetyüt.
- 1 „ brittania-ezüst thea-szűrőt, füllel vagy fogóval.

42 drb. Mindezen 42 drb. tárgy a legfinomabb brit- tania-ezüstből van készítve, mely az egész világon az egyedüli fémöntvény, mely örökké fehér marad és 30 évi használat után sem különböztethető meg a valódi ezüستől, a miről különben kezeséget is vállalunk. Czím és az Osztrák-Magyar-monarchia tartományaira egyedüli megrendelési forrás:

Az első angol brittania-ezüst-gyár főraktára:
Blau & Kann, Bécs, I. Erzsebet-út, 6. sz.

A megrendelések utánvétellel, vagy az ár előleges be- küldése mellett fogantositatnak. Postai költség a bi- rodalom bármely részébe 35 krajczárba jó.